



# MAGYAR GYÁRIPAR

A Munkaadók és Gyáriparosok Országos Szövetségének lapja

LIV. ÉVFOLYAM, 2014. 5. SZÁM



## Stabil növekedés kezdődhet

Galler Károly,  
a KEMGYE új elnöke  
Komárom-Esztergom megye  
üzleti kilátásairól (11–12. oldal)

**Kötelező kamarai tagság:  
miért igen, miért nem?**

2., 8-10. oldal

**Ingyenes online  
munkajogi tanácsadás**

14. oldal

**Innovációfejlesztés:  
új szabályok, gyorsításra**

16. oldal

## TARTALOM

## FÓKUSZBAN

Hét javaslat a magyar gazdaságnak . . . .3

## NAPIRENDEN

Tiltakozások

a kötelező kamarai tagság ellen . . . . .6

MGYOSZ-állásfoglalás

a kötelező kamarai tagság tervéről . . .7

**KÖRKÉRDÉS:** Kötelező kamarai

tagság: igen vagy nem?

(Vadnai Gábor, Szentpéteri István,

Vámos György) . . . . .8

## CÍMLAPINTERJÚ

Új megyei elnök, régi-új tervek

és lehetőségek (Galler Károly) . . . . .11

## MGYOSZ-HÍREK

Online szolgáltatás: ingyenes

tanácsok munkajobból . . . . .13

Vállalkozói Hírlevél . . . . .14

## EURÓPAI UNIÓ

Innovációfejlesztés: új szabályok

a gyorsításra . . . . .16

A geopolitikai bizonytalanságok

felgyorsították az új energiabiztonsági

stratégia kidolgozását . . . . .17

Munkahelyi egészségvédelem:

stratégiai keret határozza meg

az uniós célkitűzéseket . . . . .19

## KÖNYVJELZŐ

A tudásmenedzsment az egyik

legfontosabb gazdasági erőforrás . . .20

**A MAGYAR GYÁRIPAR****az MGYOSZ hivatalos havilapja**

Kiadja a Munkaadók és Gyáriparosok

Országos Szövetsége

**Szerkesztőség:**

1054 Budapest, Széchenyi rakpart 3.

**Telefon:** 06 (1) 474-2041

**E-mail:** mgyosz@mgyosz.hu

**Internet:** www.mgyosz.hu

**Layout:** Abonyi Brigitta

**Fotó:** Vámos Judit

**Hirdetésfelvétel:** klajko@mgyosz.hu

**Telefon:** 06 (1) 474-2041

**ISSN: 1219-6193**



„Úgy látom,  
nem lesz fájdalommentes  
megoldás”

**Házi Zoltán** vezérigazgató,  
Budapesti Nagybari Piac,  
az MGYOSZ alelnöke

## Kinek, milyen szavazati joga lesz?

Egyelőre nem tudni, valójában milyen koncepció alapján képzik el, készítenek elő a kötelező kamarai tagságot. Nem mindegy, kinek milyen szavazati joga, befolyása lesz. Legalább két koncepció vetélkedik egymással: egyik az MKIK javaslata, mely valamilyen elvek szerint a tagdíj nagyságához igazítaná a beleszólási jogokat is. A BKIK viszont az egy tag – egy szavazat elvet kívánja érvényesíteni. Ez azt jelentené, hogy ugyanolyan joga lenne az 5 ezer forintos tagdíjat fizetőnek, mint mondjuk a 1 millió forintot, vagy többet fizetőnek. Nem hiszem, hogy ez helyes lenne így. És még egy lényeges kérdés: ha a kisebb cégeknél marad az ötezer forint – ezt egyébként helyeslem –, mi lesz a nagy cégek tagdíjával? Azok nem változnak? Vagy ott is várható mérséklés? Ha nem, az is feszültséghez vezetne a kamarán belül. Ha meg csökkenne, akkor a kamaránál forráshiány alakulhatna ki... A két koncepciót a jelenleg megismert formájában nehezen tartom összeegyeztethetőnek. Azt el tudom képzelni, hogy valamilyen egyéb, kamarai vezetői testületekben jutnak garantáltan, valamilyen arányban helyekhez a nagyvállalatok, de lehet más megoldás is. Ennek kidolgozása után lehet érdemben véleményt nyilvánítani.

Ugyanakkor úgy látom, hogy a kötelező kamarai tagság bevezetése, amennyiben a tagdíj jelentősen növekszik, elvezethet a szakmai szervezetek leértékelődéséhez is. A vállalkozások ugyanis nem akarnak már több tagdíjat fizetni, így ha a kamarai tagság kötelező lesz, esetleg elgondolkodnak a szakmai szervezeti tagságon. Ne felejtjük el, bár van már némi élénkülés a gazdaságban, azonban a cégeknek még nem megy annyira jól, hogy plusz költségeket felvállaljanak, még mindenhol keményen fogják az ilyen jellegű kifizetéseket. Most úgy látom, nem lesz fájdalommentes megoldás. Persze, törekedni kell erre is. Például úgy, hogy a kamara együttműködik a szakmai érdek-képviselői szervekkel, s valamiféle beleszólási jogot garantál a működésbe, a megfelelő forma kialakításába.

## HÉT JAVASLAT A MAGYAR GAZDASÁGNAK

Vannak biztató fejlemények a magyar gazdaságban, ám javítandó területek is. Az Európai Bizottság hét gazdaságpolitikai javaslatot tett Magyarországnak, amiből többet a magyar kormány vitat.



Az ajánlásnak a gazdaság helyzetét elemző szakaszában a Bizottság szakemberei megállapítják, hogy a Brüsszelbe eljuttatott konvergenciaprogramban és nemzeti reformprogramban a kormány jövőre a Bizottságnál valamivel nagyobb, 2,5 százalékos növekedésre számít. A bizottság szakemberei szerint 2017-re a programok túl derűlátó előrejelzést adnak, és bár a 2014-es hiánybecslés kiegyensúlyozott, jövőre a tervezettnél magasabb lehet a deficit.

### STRUKTURÁLIS HIÁNYCÉL

Első helyen az államadósság csökkenő pályára állítását és az úgynevezett középtávú strukturális hiánycél teljesítését szorgalmazza az Európai Bizottság, amely a stabilitási és növekedési paktumhoz képest a bruttó hazai termék (GDP) 0,9 százalékának megfelelő rést vél látni a magyar költségvetéssel szemben támasztott követelmények terén. Magyarország számára a középtávú cél a GDP 1,7 százalékának megfelelő strukturális hiány, Brüsszel szerint ugyanakkor ettől a budapesti büdzsés a következő években jelentősen eltér majd, miközben viszont az államadósság a GDP 79 százalékáról 2017-ig fokozatosan 75 százalékra csökken. A kormány által Brüsszelbe eljutta-

tott konvergenciaprogram és nemzeti reformprogram elemzését követően a Bizottság arra jutott, hogy a makrogazdasági forgatókönyv alapján véve tartható. A középtávú strukturális hiánycél és az adósságplafon, illetve a folyamatosan csökkenő adósságot előíró szabály teljesítése érdekében Brüsszel strukturális konszolidációs lépéseket tartana szükségesnek.

### HITELEZÉSI GONDOK

A hitelezés beindítása érdekében a Bizottság azt az ajánlást fogalmazza meg, hogy a többi között csökkenteni kellene a pénzintézetekre kivetett különadót, illetve át kellene alakítani a pénzügyi tranzakciós illetéket annak érdekében, hogy a megtakarítások a bankokban maradjanak, és az illeték az elektronikus fizetést ösztönözze a készpénzhasználattal szemben. Emellett a Bizottság azt is kívánatosnak tartaná, hogy lehetővé váljon a bankok számára a portfóliótisztítás, hogy megszabadulhassanak a rossz követeléseiktől. A Bizottság szakértői úgy látják, hogy a bankokra nehezedő és megemelt szabályozói terhek és az egyre több nem fizető adós szűkíti a hitelezési piacon a kínálatot. Ez utóbbit, a nem teljesítő hitelek magas arányát a pénzügyi szektor egyik legna-

### AZ AJÁNLÁSOK UTÓÉLETE

**Az Európai Bizottság ország-specifikus ajánlásait a tagállamok pénzügyminiszterei-ből álló tanács, továbbá az állam- és kormányfőket tömörítő Európai Tanács is megvitatja, majd formálisan azokat a pénzügyminiszterek tanácsa hagyja jóvá, a tervek szerint július 8-án.**

## NÖVEKEDÉSI PROGNÓZIS: SZEPTEMBERBEN FELÜLVIZSGÁLAT

**Az Európai Uniónak április végén elküldött konvergenciaprogram szerint a magyar kormány 2014-re a bruttó hazai termék (GDP) 2,3 százalékos növekedésére számít, egybehangzón az Európai Bizottság tavaszi gazdasági előrejelzésével. A legutóbbi, első negyedéves GDP-adat alapján azonban az NGM már jelezte: Magyarország 2014-es növekedése 0,3-0,6 százalékpont feletti mértékben is meghaladhatja a konvergenciaprogramban prognosztizált 2,3 százalékos mértéket. A Központi Statisztikai Hivatal (KSH) adatai szerint a GDP 2014 első negyedévében 3,5 százalékkal nőtt az előző év azonos időszakához viszonyítva. A szezonálisan és naptárhatással kiigazított adatok szerint a gazdaság teljesítménye az előző év azonos negyedévéhez képest 3,2, az előző negyedévihez képest 1,1 százalékkal bővült.**

gyobb kihívásának nevezi a dokumentum, amely azt is megjegyzi, hogy a legtöbb adósmentés nem a bajbajutottakon segített, valamint rontotta az újabb és újabb kormányzati segítségben bízó háztartások fizetési fegyelmét.

## FOGLALKOZTATÁS, VERSENY ÉS ÁTLÁTHATÓSÁG

A Bizottság következő ajánlása arra vonatkozik, hogyan kellene fenntartható módon növelni a foglalkoztatottságot, a versenyt és az átláthatóságot, milyen módon kellene csökkenteni a korai iskolaelhagyók arányát, továbbá hogyan kellene ösztönözi a beruházásokat és a hatékonyságot az energiaszektorban.

A foglalkoztatás terén Brüsszel annak bevezetését sürgeti, hogy a foglalkoztatási szolgálat személyre szabott ajánlatokat kínáljon az álláskeresőknél, a fiatalok számára jöjjön létre mentorhálózat, valamint az működjön együtt a helyi oktatási intézményekkel és munkáltatókkal a rendszer hatékonyságának növelése érdekében. A bizottság a közmunkaprogram újragondolására is javaslatot tesz, mert úgy ítéli meg, hogy 2013-ban csak az abban résztvevők 10 százaléka tudott később a munkaerőpiacon is elhelyezkedni, holott a program felemésztte a munkahelyteremtésre szánt költségvetési pénzek jelentős részét.

A Bizottság a szabályozás stabilizálását és a versenyt gátló akadályok lebontását sürgeti a szolgáltató szektorban. Megjegyzi, hogy a jogszabályi környezetet gyakori változások jellemzik, az állam egyre több területen korlátozza a versenyt. A dokumentum arra is kitér, hogy azokban a szektorokban, amelyeket különadó terhel, különösen nagy mértékben esett vissza a beruházás. Az energiaszektorban 44 százalékkal, a pénzügyi szektorban 28 százalékkal, a távközlésben pedig 18 százalékkal, miközben mindent egybevetve a beruházások 3,4 százalékkal emelkedtek.

## OKTATÁS, ENERGIA

Az oktatás terén a nemzeti stratégia megvalósítását sürgeti az Európai Bizottság annak érdekében, hogy minél kevesebben hagyják el az iskolát annak befejezése

nélkül, csökkenjen a szegregáció, és minél szélesebb tömegek számára elérhetővé váljon az oktatás a hátrányos helyzetű csoportok, így a romák számára is. A Bizottság rámutat, hogy Magyarországon emelkedik a korai iskolaelhagyók aránya, a hátrányos helyzetű csoportok, különösen a romák hozzáférése az oktatáshoz pedig továbbra is problémás.

Az energiaszektorban a Bizottság annak felülvizsgálatát javasolja, hogy milyen hatással van a hatósági árak folyamatos csökkentése a versenyre és a beruházások ösztönzésére. Brüsszel úgy véli, hogy a rezsicsökkentés és az energiacegék sújtó különadók miatt romlott e vállalatok költségeinek, beruházásainak és karbantartási intézkedéseinek megtérülése. A bizottság kitér arra is, hogy a fajlagos energiafelhasználás tekintetében a magyar háztartások az elsők között vannak az Unióban, és az energiafelhasználás hatékonyságának növelésével is jelentős megtakarítás volna elérhető. A Bizottság emellett az energiahivatal függetlenségének megteremtését sürgeti a hálózathasználat feltételeinek és díjainak megállapítása terén.

## MAGYAR VÁLASZ

A bizottsági ajánlások nem veszik figyelembe a magyar gazdaság elmúlt évben bekövetkezett vitathatatlan javulását – közölte a Nemzetgazdasági Minisztérium (NGM) az Európai Bizottság 2014. évi országspecifikus ajánlásaira reagálva.

Az ajánlásokban megfogalmazott célok – a pénzügyi egyensúly fenntartása, a növekedés dinamizálása és a foglalkoztatás bővítése – az előző évekhez hasonlóan egybevágóak a kormány törekvéseivel – írja közleményében a szaktárca.

A tavalyihoz hasonló tartalmú ajánlások azonban alig tükrözik azt a nyilvánvaló javulást, amely a magyar gazdaságban az elmúlt évben bekövetkezett: a GDP idei növekedése meghaladja a korábbi várakozásokat, a beruházások kiugró ütemben bővülnek, a foglalkoztatottak száma immár meghaladja a 4,1 milliót, miközben az államháztartás hiánya a GDP 3 százaléka alatt maradt, és az infláció rekord alacsony szinten áll.

Éppen ezért a Bizottság értékelésével – és részben az ebből levezetett ajánlásokkal – a kormány több ponton nem ért egyet, amit jelez is a Bizottságnak – közölte a tárca. Az NGM tájékoztatása szerint Magyarország nem ért egyet egyes, az adórendszert érintő kritikákkal és ajánlásokkal. Az adórendszer átalakítása, a foglalkoztatáshoz kapcsolódó közterhek mérséklése és a kisvállalkozások adóterheinek csökkentése, egyszerűsítése fontos szerepet játszott abban a növekedési, beruházási és foglalkoztatási fordulatban, amelyet immár a statisztikai adatok is egyértelműen visszaigazolnak – hangsúlyozza a közlemény.

Az ország nem ért egyet a rezsicsökkenéssel kapcsolatban megfogalmazott kritikával sem, hiszen a csökkenő hatósági energiaárak nemcsak a háztartások jövedelmi pozícióját javítják, hanem a hazai vállalkozások versenyképességét is. A kormány a következő hetek egyeztetésein arra törekszik, hogy az ajánlások végleges, az Európai Tanács által csak június végén elfogadandó változata jobban figyelembe vegye a magyar gazdaság vitathatatlan eredményeit – közölte a szaktárca. Az EU több országában folytatni kell a strukturális reformokat.

### EURÓPAI KILÁTÁSOK

Alapvetően pozitívan ítéli meg az európai gazdaság fejleményeit az Európai Bizottság, ám miután a fellendülést kiegyensúlyozatlannak és törékenynek tartja, további strukturális reformokat javasol az Unió tagállamainak.

Elemzésében a brüsszeli testület arra a megállapításra jut, hogy a növekedés visszatért, az idén már csak Ciprusnak és Horvátországnak kell recesszióval számolnia. Brüsszel szerint javul a tagállami költségvetések helyzete, a tagállamok összesített deficitje a válság kezdete óta első ízben csökken a bruttó hazai termék (GDP) 3 százaléka alá. A Bizottság azt is közölte: hat ország, Ausztria, Belgium, Csehország, Dánia, Szlovákia és Hollandia esetében a túlzottdeficit-eljárás megszüntetését javasolja. Ha a pénzügyminiszterek tanácsa rábólint erre, akkor többségbe kerülnek az EU-ban azok az országok, amelyek ellen nem folyik

ilyen eljárás; 11 tagállam marad eljárás alatt.

A Bizottság örömmel nyugtázza, hogy a legsebezhetőbb országok által végrehajtott reformok kezdenek kifizetődni; Írország, Portugália és Spanyolország is kilépett a pénzügyi segítséggel párosuló kiigazító programból, idén pedig Görögországba is visszatérhet a növekedés.

A testület megjegyzi, hogy a munkaerőpiaci folyamatok általában legalább féléves csúszással követik a makrogazdasági fejleményeket, ám várhatóan idén már mérsékelt növekedés lesz tapasztalható a foglalkoztatás terén, 2015-ben pedig átlagosan 10,4 százalékra csökkenhet az állástalanok aránya a tavalyi 10,8 százalékos munkanélküliségi mutatót követően.

A Bizottság arra is rámutat, hogy ezen a téren óriásiak az eltérések a tagállamok között, mert míg Ausztriában például csak 4,9 százalékos a munkanélküliség, Görögországban 27,3 százalék az állástalanok aránya.

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a válságra a tagállamok többsége adóemeléssel reagált, az adóterhek nőttek, viszont miután ezen a téren viszonylag szűk a tagállamok mozgástere, Brüsszel az adófizetési fegyelem javítását, az adóelkerülés felszámolását szolgáló lépéseket javasol, valamint a munkaerő helyett az ingatlanok, a fogyasztás adóztatását részesítené előnyben.

A bankszektor további stabilizálása a Bizottság szerint Olaszországban, Görögországban, Spanyolországban, Litvániában, Szlovéniában, Horvátországban és Cipruson javasolt, ezekben az országokban a kis- és közepes vállalkozások banki finanszírozása még mindig elmarad a kívánatos szinttől.

A Bizottság emellett általános adósságcsökkentést is javasol, és arra számít, hogy az államadósság szintje idén tetőzik, aztán pedig csökkenő pályára kell állítani. Ezen a téren Belgiumot, Írországot, Görögországot, Spanyolországot, Olaszországot, Ciprust és Portugáliát emeli ki a brüsszeli testület, ahol az államadósság meghaladja a GDP 100 százalékát.

**IMF: MAGYARORSZÁG KIKERÜLT A RECESSZIÓBÓL**  
**A Nemzetközi Valutaalap (IMF) éves országjelentésében megállapította, hogy a magyar gazdaság kikerült a 2012-es recesszióból, és főleg a kormányzati beruházásnak, fogyasztásnak és nettó exportnak köszönhetően tavaly 1,1 százalékos növekedést produkált. Továbbra is jelentős kockázatot jelent azonban a bizonytalan globális környezet, a még mindig magas államadósság, a nagy finanszírozási igény és a külföldi finanszírozásra való széles körű támaszkodás. Az IMF szakértői által összeállított és az igazgatótanács által jóváhagyott jelentés 2014-ben 2, az ezt követő két évben egyaránt 1,7 százalékos növekedéssel számol. A jelentés hangsúlyozza a makrogazdasági irányvonalak újralibrálásának szükségességét és ambiciózus strukturális reformokat sürget a középtávú növekedési kilátások javításáért.**

## TILTAKOZÁSOK A KÖTELEZŐ KAMARAI TAGSÁG ELLEN

Nem váltott ki tetszést a kötelező kamarai tagság ötlete, amelyet pár hete az MKIK közgyűlése elfogadott. A megszólaló szervezetek különböző szempontból, de bírálták az ötletet. Az MGYOSZ állásfoglalásában felhívta a figyelmet, hogy a kamara köztestület, állami feladatokkal, tehát más, mint az alulról szerveződő érdek-képviselői szervek.



## MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA

### NEM JELENT KETTŐS TAGSÁGOT

**Nem jelent kettős tagságot, ha valaki egyszerre tagja a hivatásrendi kamarának, illetve a kereskedelmi és iparkamarának, mert eltérő jogviszonyról van szó – nyilatkozta Dunai Péter, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara (MKIK) főtitkára az MTI-nek. Dunai Péter kifejtette: a hivatásrendi kamarákban a tagok természetes személyként, a kereskedelmi és iparkamarában vállalkozásként vannak jelen. A főtitkár szerint ennek tisztán látása, egyértelművé tétele azért is fontos, mert jelenleg a hivatásrendi kamarák túlterjeszkednek hatáskörükön, vállalkozásokat is tömörítenek, ezzel pedig a kereskedelmi és iparkamara illetékességi területére lépnek. Az a világtendencia, hogy hivatásrendi kamarák csak olyan szakmák esetében szerveződnek, amelyeknél élet, egészség,**

**A Magyar Szakmai Kamarák Szövetsége (MSZKSZ)** tiltakozik a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara (MKIK) küldöttgyűlésén elfogadott vitaanyag ellen, amely egyebek mellett a kötelező iparkamarai tagság bevezetését tartalmazza – közölte a szövetség. Közleményükben kiemelik, hogy a szakmai kamarák jelenleg is ellátják az „iparkamarai feladatokat”, így szükségtelennek tartják mind az iparkamara, mind pedig a tagjaik további terhelését. Az MSZKSZ ragaszkodik ahhoz, hogy a tervezett módosítás során a törvény hatálya alól az agrárkamarához hasonlóan a szakmai kamarák tagjai és nyilvántartottjai is kerüljenek ki. A szakmai kamarák törvényi felhatalmazás alapján több éve regisztrálnak vállalkozásokat, amelyeknek tevékenysége már eleve kamarai tagsághoz vagy regisztrációhoz kötött – hívja fel a figyelmet a szövetség közleményében. A közel 300 ezer tagot tömörítő MSZKSZ véleménye szerint az évi 5000 forint iparkamarai hozzájárulási díj – amelyből 2012-ben a 45 százalékos fizetési hajlandóság ellenére is 2,5 milliárd forint bevétele származott az iparkamarának – a továbbiakban indokolatlanná vált, mivel az iparkamara jogosult lett a cégbírósági nyilvántartásból adatok lekérésére.

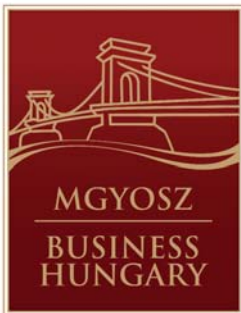
A **Magyar Adótanácsadók és Könyvviteli Szolgáltatók Országos Egyesülete** szerint a kötelező iparkamarai tagság nem szolgálja a mikro- és kisvállalkozások érdekét, ezért elutasítják és tiltakoznak ellene. Közleményük szerint elsősorban a szakmai alapon, önkéntesen vagy szakmai köztestületként létrejövő szervezetek tudnak szakszerűen segítséget nyújtani tagjaiknak, mert közvetlenül ismerik a szakmai előírásokat és tagjaik problémáit. Az adótanácsadók arra hívják fel a figyelmet, hogy a kötelező iparkamarai tagság egyszer már csődöt mondott, és a jelenlegi éves 5000 forint „regisztrációs” díj is csak arra alkalmas, hogy az összes vállalkozás 98 százalékát kitevő mikro- és kisvállalkozások terheit éves szinten – a teljes kör fizetése esetén mintegy 4,5 milliárd forinttal növelje.

A **Magyar Mérnöki Kamara (MMK)** tiltakozik a kötelező iparkamarai tagság ellen. A mérnökkamara rámutat arra, hogy a gazdasági kamaráról szóló törvény valamennyi egyéni és társas vállalkozás számára kötelezően előírta a kamarai regisztrációt, az MKIK ennek kötelező kamarai tagsággá alakítását javasolja. Az MMK elsősorban egyéni vállalkozó, vagy

betéti társaságot működtető tagjai nevében tiltakozik, amelyek tevékenységét szakmai kamarai tagsággal rendelkező mérnökök végzik – fogalmaz nyilatkozatában a szakmai kamara. Ebben a vállalkozási formában dolgozó mérnököket az MKIK javaslata kettős kamarai tagságra

kötelezné, amit elfogadhatatlannak tart a szakmai kamara. Kéri a kormányt, legyen tekintettel azokra a mérnöki szellemi szolgáltatásokat végző, tőkeegyesítő vállalkozásokra is, amelyeknek tevékenységüknel fogva értelemszerűen a szakmai kamaránál nyilvántartásban kell lenniük.

**testi épség, szabadságjogok vannak veszélyben, máshol nincs szükség önálló szakmai kamarára – vélekedett a főtitkár, aki szerint ezt a trendet követve Európában csökken a szakmai kamarák száma.**



## MGYOSZ-állásfoglalás a kötelező kamarai tagság tervéről

**A Kamara egy köztestület, mely eltérő feladatokat lát el, mint az alulról szerveződő érdek-képviselői szervezetek, melyek körébe a Munkaadók és Gyár-  
iparosok Országos Szövetsége (MGYOSZ) is tartozik. A kéttípusú szervezet az eltérő státuszuk és funkcióik miatt tehát nem lehet egymás versenytársa. Az MGYOSZ szerint a kötelező kamarai tagsághoz kapcsolódó tagdíj lényegében egy, a vállalkozásokra kivetett adónak tekinthető. Éppen ezért a legnagyobb hazai munkaadói szervezet szerint létfontosságú, hogy a tagdíj törvényben szabályozott legyen, ne pedig a Kamara saját döntésétől függjön, és ne haladja meg a jelenlegi regisztrációs díj inflációval növelt értékét. Az MGYOSZ általánosságban is csak olyan megoldást tud támogatni, melyben a kötelezettségek, vagyis a fizetendő tagdíjak mértéke, illetve a kapott szolgáltatások és a szavazati jogok arányban maradnak egymással a jövőben is.**

A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara (továbbiakban: Kamara) egy köztestület, amelyhez állami feladatok kerülnek kiszervezésre, és ez sok szempontból meghatározza működésének kereteit. Gazdasági kamara számos országban sikeresen működik – nem érdek-képviselői szervként – leginkább a gazdaságszervezés és a törvények alkalmazásában kiszervezett állami közfeladatok ellátásában. Az MGYOSZ-hoz hasonló érdek-képviselői szervezetek adott témákban szükség esetén egyeztetnek, együttműködnek a kamarákkal minden országban, különböző státuszuk és funkcióik okán nem versenytársai egymásnak. A Kamara ugyanakkor értelemszerűen nem szereplője a versenyszféra országos és ágazati érdekegyeztető fórumainak, és nincs szerepe a szigorúan munkaadók, munkavállalók és a kormány kompetenciájá-

ba tartozó kérdésekben, így különösen a munka törvénykönyve, a minimálbér és a bérajánlások ügyében.

Az MGYOSZ álláspontja szerint a kötelező kamarai tagság és az ehhez kapcsolt kötelező tagdíj a vállalkozók szempontjából egy ugyanolyan adófajta, mint számos illeték, eljárás díj, azaz lényegében az üzletvitel egyik költsége. Fontos kérdés, hogy a tagdíj mértéke törvényben szabályozott-e – és ez esetben minden érdekelt számára egyértelmű, hogy az állami szabályozórendszer része –, vagy a Kamara belső döntése-e. Ez utóbbi helyzet folyamatos konfliktusok forrása lenne, ezért az MGYOSZ ezt nem támogatja.

A jelenlegi egy tagra jutó egy szavazat elve, vagyis az egységes tagdíjrendszer egyfajta egyensúlyt jelent, tudomásul véve, hogy a Kamara álláspontja – az általuk megválasztott vezetőkön keresztül – a gazdaság kisebb szereplőinek a véleményét tükrözi elsősorban. Ugyanakkor, ha a tagdíj és a szavazati jog is a vállalatok méretével lenne arányos, akkor egy sok éves status quo dőlne meg. Az MGYOSZ ezt a megoldást elvileg elfogadhatónak tartja, bár jelen helyzetben nem látja célszerűnek. Azt a harmadik megoldást azonban, hogy a kötelezettségek (tagdíj) és a jogok (szavazati jog és a kapott szolgáltatások) ne legyenek arányban egymással, az MGYOSZ elfogadhatatlannak tartja.

A legnagyobb hazai munkaadói szervezet emellett célszerűnek tartja, hogy kötelező tagság és tagdíj esetén törvényi biztosíték legyen arra nézve, hogy a vállalkozások terhet jelentő tagdíj mértéke a kamara ígéretéhez híven ne legyen magasabb a jelenlegi regisztrációs díj inflációval növelt értékénél.

# Kötelező kamarai tagság: igen vagy nem?

Egyetért Ön azzal, hogy 2016-tól minden magyar vállalkozóra kötelező lesz a kamarai tagság? Ha igen, miért? Ha nem, miért nem? – E hónapban erre a kérdésre kerestük a választ. Mint kiderült, inkább nem, mint igen, de az is tény, hogy egyelőre a részletes koncepció nem ismert, s inkább annyi látszik, újabb anyagi teher kerül a vállalatokra. A kérdés az, hogy ennek fejében pontosan mit nyernek.

## Vadnai Gábor: Várjuk meg a részleteket!

A tagvállalatainknak is továbbítottam a feltejt kérdést, és így, a tagság egy részétől kapott visszajelzések figyelembevételével a következőket tudom válaszolni:

Egyetértek azzal, amit Parragh László, az MKIK elnöke a május 28-i MKIK küldöttgyűlésén mondott, nevezetesen, hogy a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarának javítania kell tagvállalatai felé történő kommunikációjában. A kötelező kamarai tagságra vonatkozóan egy gyors felmérést végeztem tagjaink körében, s az derült ki, hogy tagjaink még nem pontosan ismerik az MKIK kötelező tagsággal kapcsolatos koncepcióját, ezért tagjaink többsége nem a lehetséges előnyöket és fejlődést, hanem – a vállalkozásokra bevezetendő újabb törvényi kötelelem kiterjesztésével – a pénzügyi bevételek növelésének kamarai célkitűzését látja csak.

Tagjaink közül sokan egyszerű nemmel válaszoltak, főként azzal indokolva az elutasítást, hogy a kötelező tagság valójában nem tagság, hanem törvényi kötelelem. Az igazi tagság akkor keletkezik, ha a tag tag kíván lenni valahol, és ezzel a szervezet működésére is motiváló hatása van, hiszen a biztos bevétel tudatában halványodhat a szolgáltatás. Sok-sok, évek óta jól működő nemzetközi szervezet adhat példát arra, hogy törvényi kötelezettségi tagság nélkül is hatékony érdekképviseleti és gazdaságélénkítést eredményező munkát lehet végezni. Kérdéses, hogy a



Vadnai Gábor

főtitkár,

Magyar Gépipari és Energetikai  
Országos Szakmai Egyesület

**„Nehéz egy egyszerű igennel vagy nemmel válaszolni, mert pontosabban kellene ismernünk a kötelező tagságból fakadó előnyöket-hátrányokat, és a kamara megvalósítható, főként a tagság számára előnyös korszerű célkitűzéseit.”**

kamarai tagság megszüntethető lesz-e és mikor, hogyan, milyen döntéshozatali szerv döntésével, és milyen következményei lesznek a vállalkozóra nézve a kiléptetés/kizárás esetén. Amennyiben a kamara a kormánnyal való együttműködést tekinti prioritásának – már csak az eddig megkapott jelentős költségvetési támogatás miatt is (kamarai programok közvetlen finanszírozása, Kárpát régió Üzleti Hálózat és a MKIK MNKH-ban létrehozott többségi tulajdonosi szerepe, stb.) – akkor a tagság valószínűleg képtelen lesz érvényt szerezni esetleges nemtetszésének a mindenkori vezetéssel szemben.

A régi, önkéntes kamarai tagok, akik eddig büszkén vállalták és fontosnak tartották kamarai tagságukat, most úgy érezhetik, hogy a továbbiakban a több évtizedes tagságuk elértéktelenedik. Ezek tehát a szkeptikus vélemények.

Ugyanakkor vannak tagvállalataink, amelyek ismert külföldi példák alapján egyetértenek azzal, hogy minden vállalkozó számára legyen kötelező a kamarai tagság. Ők meg is fogalmazták, hogy kívánatosnak tekintik, hogy

- az MKIK és a területi kamarák a vállalkozások valós igényeit kielégítő, ehhez szolgáltatásokat és érdekképviseletet magas szinten nyújtó fejlődésen menjenek keresztül, mind a tagok, mind a gazdaság előnyére,

- támogassák a tagokat a mindennapi problémáik megoldásában
- a Kamara saját tevékenysége átláthatóságának és hatékonyságának növelésével, a működési költségek csökkentésével a gazdaságfejlesztésben, elsősorban az ipar és a szolgáltatások minőségi színvonal-növekedését, a szakmaiság fejlesztését kell célul kitűzni.
- a Kamara a keletkező nagyobb tagdíjbevételt fordítsa a beszállítók munkája minőségi színvonalának emelésére, a klasztrikus kamarai tagságból adódó előnyök biztosítására.
- kezelje kiemelten az innováció támogatását, ennek legyen az egyik fő intézményi bázisa.
- a szakmai kompetenciák növelésével (művelt és szakmailag felkészült szakmunkások és kellő természettudományos alapokkal rendelkező szakemberek képzésének támogatásával), az európai mértékben is versenyképes tudás biz-

**„Az igazi tagság akkor keletkezik, ha a tag tag kíván lenni valahol, és ezzel a szervezet működésére is motiváló hatása van, hiszen a biztos bevétel tudatában halványodhat a szolgáltatás.”**

tosításával a Kamara segítse  
– a gazdaságpolitikai célok elérését,  
– az ipari fejlődés beindítását.

Mindezeket feltétlenül képviselnie kell majd a kamarának a szakpolitikai egyeztetések során.

Parragh László előadásából kiderült, hogy számos elképzelése van a mostani kamarai vezetésnek, amelyek viszonylag összhangban vannak a fenti felvetésekkel. A megvalósításhoz azonban a társadalmi párbeszéd elengedhetetlen lesz, még akár a területi kamarák és az MKIK esetében is, ahol komoly vitákra kell számítani a felmerülő érdekellentétek miatt.

A kérdésre „kötelező tagság: igen vagy nem?” tehát azért nehéz egy egyszerű igennel vagy nemmel válaszolni, mert pontosabban kellene ismernünk a kötelező tagságból fakadó előnyök-hátrányokat, és a kamara megvalósítható, főként a tagság számára előnyös korszerű célkitűzéseit.

## Szentpéteri István: Közigazgatási feladatokkal hasznos lehet

**M**ielőtt válaszolnék, hadd idézzem fel a múltat.

1650-ben Marseilles-ben az 1559-ben négy nagykereskedő által létrehozott bizottság külön termet kapott a városházán (chambre) és ettől kezdve a Chambre du commerciale, azaz a kereskedelmi kamara intézményesen működött Franciaországban.

Magyarországon a kamara története az 1811-ben rendeletileg létrehozott fiúmei kereskedelmi kamarával indult és változása még napjainkban is tart. Az újkori kamarai történet az 1994-es XVI-os törvénnyel kezdődött, melyet 2000-ben módosítottak és napjainkban újra változtatni kívánják.

A 1994-es törvény indoklásából két lényeges megállapítás, amellyel ma is tudnánk azonosulni. **1.** „Az állam gazdasági szerepvállalásának csökkentéséhez szükség van a gazdasággal összefüggő közfeladatok egy részének az érintettek öngazdálkodása útján történő ellátására. Ehhez a gazdaság szereplői által alakított, önkormányzattal rendelkező, az államigazgatás



**Szentpéteri István**  
a Magyar Klaszterek Szövetségének elnöke,  
az MGYOSZ alelnöke

**„A kötelező tagság akkor előnyös a vállalkozóknak, ha a kamarák közjogi, közigazgatási feladatokat is elláthatnak, ahogy Európa számos országában történik”**

szerveitől elkülönítetten működő szervezeteket a Gazdasági Kamarákat hozza létre a törvény.” **2.** „A gazdasági kamarák köztestületek, ágazati, szakmai, munkáltatói és munkavállalói érdekképviseletet nem láthatnak el.” Ezt az indoklást a rendszerváltás elején a kötelező tagsággal egyetemben a vállalkozók többsége elfogadta, a külföldi tulajdonú nagyvállalatok pedig természetesnek vették. A megalakulás után a kamarák külön-külön megszervezték a megyei szervezeteiket, szervezeti szabályokat alkottak, és kisebb-nagyobb állami feladatokat vettek át. Megpróbálták pozícionálni magukat az éppen újrindult kapitalista gazdaságban. És természetes tagsági díjat szedtek, amely a gazdasági kamarák esetében az évek során csinos kis vagyonná kerekedett a megyei szervezeteknél. A kézműves kamarák melyek első sorban a kisiparosokat és kiskereskedőket tömörítették, ezzel szemben 1999-re már komoly finanszírozási gondokkal küszködtek. A „kicsik” a tagdíjfizetési kötelezettséget komoly gazdasági traumaként élték meg, és ez sokuknak az is volt.

## NAPIRENDEN

2000-ben a rendszer átalakításának igénye került napirendre. Pár idézet az akkori sajtóból.

„A nyugat-európai tapasztalatok azt mutatják, hogy a nagyvállalatok általában vállalják a tagdíjfizetést. Írországban például a vállalkozásoknak mindössze 17 százaléka tagja a kamarának, ám ezek a cégek állítják elő a gazdaság teljesítményének 84 százalékát – így az általuk befizetett tagdíj nem csekély. Az arány Magyarországon is hasonló: a tagdíjbevételek 75-80 százaléka mindössze néhány vállalatból származik. A kisvállalkozók számára bizonyára könnyebbséget jelent, ha „megszabadulnak” a kötelező tagság nyűgétől, ám hozzá kell tenni: a magyar gazdaság, azon belül is a kisvállalkozói szektor helyzetének elkeresítő jellemzője, hogy havi 3-500 forintos kiadás is a gazdálkodást befolyásoló tétel.” *Cégvezetés* (archív) 26. száma (2000. június 1.)

„A kamarai törvény előkészítését végző kormány megbízott, Sümeghy Csaba a parlamentben az angolszász típusú, közhatalmi jogosítványokkal nem rendelkező, önkéntes tagságon alapuló gazdasági kamarák rendszerét ajánlotta megfontolásra. Azzal érvelt, hogy míg 1994-ben a gazdaság szétzilált állapota miatt indokolt volt a kötelező kamarai tagság bevezetése,

**„Szeretném, ha mint 1994-ben, komoly egyeztetés indulna az érintettekkel, azaz a kormány, a kamara, s a munkaadói szervezetek konzultálnának a törvény megalkotása előtt, hogy az elkövetkezendő száz évben ezzel már ne kelljen foglalkozni.”**

mára ez a kötelezettség időszerűtlenné vált.” *Munkaadó Lapja*, 25. szám (2000. január 15.)

Most újra felmerült a változtatás lehetősége. Én a magam részéről, semmi jónak nem leszek ellenzője, ami a gazdaságot fejlesztheti, lendítheti, és engem, mint vállalkozót támogat, segít.

Hogy milyen kamara lenne jó..? Véleményem szerint mindkét kamarai rendszernek (francia, angolszász) megvannak a maga előnyei és hátrányai. A kötelező tagság akkor előnyös a vállalkozóknak, ha a kamarák közjogi, közigazgatási feladatokat is elláthatnak, ahogy Európa számos országában történik. Ha nem kapják meg a jogosítványokat, s marad a kvázi szolgáltatási kamara, nincs értelme a kötelező tagságnak. Elégedetlenné válnak ugyanis azok, akik nem „használják” a kamarát, mivel a befizetett tagdíjért nem kapnak semmit.

A megoldás a kormány kezében van. Jó magam, mint érdekvédő és mint vállalkozó, szeretném, ha mint 1994-ben, komoly egyeztetés indulna az érintettekkel, azaz a kormány, a kamara, s a munkaadói szervezetek konzultálnának a törvény megalkotása előtt, hogy az elkövetkezendő száz évben ezzel már ne kelljen foglalkozni.

## Vámos György: A szolgáltatáscsomag kevés

**A** szakmai, ágazati érdekvédelmi, érdek-képviselői szervezetek számára döntő kérdés lenne a vállalkozások kötelező kamarai rendszerében, hogy a köztestület milyen állami feladatokat láthat el olcsóbban és egyszerűbben, mint az állam, továbbá milyen szolgáltatásokat nyújthat tagjainak.

Teljesítmény, megfelelő feladatok hiányában a tagdíjat adóként élhetik meg a vállalkozások, aminek nyilván sok értelme nincs. Mindebből következik, hogy a kötelező kamarai rendszer előkészítésében, a vitákban arról kell szólni, melyek legyenek az új feladatok. Az ugyanis nyilvánvaló, hogy a jelenlegi szolgáltatáscsomag kevés lenne a vállalkozások számára elfogadottá, megnyerővé tenni az új rendszert. Ezzel lehetne elérni azt, hogy a ren-



**Vámos György** főtitikár,  
Országos Kereskedelmi  
Szövetség

**„A kamara számára is fontosnak kell lennie, hogy a szakmai, ágazati érdekképviselőkkel józan együttműködés alakuljon ki.”**

des kamarai tagságon kívüli vállalkozások számára ne „nyűg” legyen az esetleges kötelező kamarai tagság. Lényeges kérdés az is, milyen lehet a kamarák és a szakmai érdekképviselők kapcsolata. A kamara számára is fontosnak kell lennie, hogy a szakmai, ágazati érdekképviselőkkel józan együttműködés alakuljon ki. Ennek záloga, hogy az ágazati érdekképviselők jelenlegi érdekérvényesítő, érdek-képviselői súlyukat megőrizhessék. A tagdíjrendszer kialakításában fontos, hogy a vállalkozásokat ez ne terhelje aránytalan mértékben (ezért is fontos a kamara feladatvállalása, amivel új szolgáltatásokat is nyújt a vállalkozásoknak). A tagdíjnak a nyújtott szolgáltatásokhoz kell igazodniuk, aránytalan nagysága visszatetszést keltene.

## ÚJ MEGYEI ELNÖK, RÉGI-ÚJ TERVEK ÉS LEHETŐSÉGEK

Nagy gazdasági lehetőség van még a helyi vállalkozások s nagy cégek szorosabb együttműködésében – mondja a KEMMGYE új elnöke. Galler Károly összességében kedvezőnek látja a megye és az ország gazdasági kilátásait.



**Magyar Gyárpar: A múlt év végén vette át az elnöki pozíciót a Komárom-Esztergom Megyei Munkaadók és Gyárparosok Egyesületében (KEMMGYE). Mi történt azóta?**

**Galler Károly:** Alapvetően két elsődleges célt tűztem ki magam és a megyei szövetség elé rövid és középtávra. Fontosnak tartjuk, hogy növeljük a taglétszámot, illetve hogy bővítsük a tagoknak nyújtott szolgáltatások körét. Mindkét cél elérése érdekében sokat tettünk már ez alatt a rövid periódus alatt is. Természetesen nemcsak a magunk erőforrásaira támaszkodhatunk, hanem az MGYOSZ is támogat minket mindenben.

**MGy: Tervez változásokat a szervezet munkájában?**

**GK:** A KEMMGYE az MGYOSZ vezetésével épp egy sikeres TÁMOP pályázati résztvételt tud maga mögött, melynek támogatási céljai kifejezetten egybecsengenek az általunk kijelölt iránnyal. Természetesen a megnyert pályázat megvalósítása változásokat jelent a munkánkban, de a tagság érdekeinek még nagyobb mértékű kiszolgálását teszi lehetővé.

**MGy: Ön a megye egyik nagyvállalatának, a Lábatlani Vasbetonipari Zrt.-nek a vezérigazgatója, tehát jól ismeri az országot, s a megye gazdaságát is. Hogy látja a kilátásokat országos, s megyei szinten?**

**GK:** Véleményem szerint minden területen van észrevehető változás, akár az ipari szegmenst, akár a szolgáltatások vagy a kereskedelem piacát vesszük figyelembe. Jelentős számú építőipari tagvállalatunk is pozitív jelekről ad számot, mely úgy gondolom, ha nem is azonnal fordítja vissza az előző időszak kedvezőtlen tendenciáját, de hosszú távon stabil növekedési pályát biztosíthat.

**MGy: Nemrégiben felállt az új kormány. Milyen lépéseket tart fontosnak a magyar gazdaság fellendítése érdekében?**

**GK:** Bízom benne, hogy a kormány folytatni kívánja az előző ciklusban megkezdett munkát és hosszú távon erős támogatással segíti a saját beruházások, munkahelyteremtések megvalósulását.

### AZ ÚJ ELNÖK

**Galler Károly mérnök-közgazdász, menedzser. Szakmai karrierjét a Videotonban kezdte, majd nemzetközi autóiipari és elektronikai cégeknél dolgozott vezetői pozíciókban, mind Magyarországon, mind az Amerikai Egyesült Államokban, Írországon, s Németországban. 2007-ben iparágat váltott, ekkor kezdett el ingatlanfejlesztéssel, építőiparral, építőanyag-gyártással foglalkozni.**

**EZ A MEGYE**

**Komárom-Esztergom megye az ország legkisebb területű, és a második legsűrűbben lakott megyéje. A megyének 11 városa van. Székhelye Tatabánya. Az egy főre jutó GDP-ben Budapest, s Győr-Moson-Sopron megye után Komárom-Esztergom megye tartósan a 3. helyen van. 2011-ben a fővárosban ez az érték 6037 ezer forint volt, Győr-Moson-Sopronban 3476 ezer, Komárom-Esztergomban 2879. Ezt a jó helyezést nem kis részben a Suzuki autógyárnak köszönheti.**

**MGy: Összességében elmondható, hogy e megye gazdasága tele van végletekkel: nagyon sikeres vállalatokkal, s a válságot az átlagosnál nehezebben átvészelő cégekkel?**

**GK:** Természetszerűleg bizonyos ágazatok előbb érezték meg a válság hatását, némelyeket pedig még sodort a lendület a válság kirobbanásakor. A jelenlegi helyzetben a gazdasági igények ütemezik a visszarendeződést, így vannak vállalatok, amelyek korábban tudják kedvező irányba fordítani a vitorlát, vannak, amelyek még a kedvező szél irányát próbálják meghatározni.

**MGy: Mit tart ígéretesnek a megye üzleti életében? Mit tart gyenge pontoknak?**

**GK:** A mi megyénkben tradicionálisan is sok az egymásra épülő, egymáshoz kapcsolódó vállalkozás, ez mindenképp nagy erősségünk. A megyére kidolgozott hosszú távú fejlesztési tervek is kecsegtetőek a vállalatok és a vállalkozások számára, biztosítva a hosszú távú fenntarthatóságot, jövedelmezőséget. Gyenge pontnak, másként fogalmazva fejlesztendő területnek a helyi vállalkozások nagyvállalatokkal való szorosabb együttműködését jelölném meg. Véleményem szerint ez kulcsa a közös sikerek elérésének.

**MGy: Ön nemcsak a megyei GYOSZ elnöke, de a Magyar Betonelemgyártó Szövetség alelnöke is. Hogy győzi idővel és energiával e sok feladatot, amel-**

**lett, hogy vezérigazgatóként cége operatív életét is irányítania kell?**

**GK:** Mindig igyekeztem a legjobb szakemberekkel körülvenni magam, akik önálló döntéshozatalra alkalmasak. Ez garantálja annak a „szabad időnek” a rendelkezésre állását, amelyben a társadalmi felelősségvállalásnak és a családi felelősségvállalásnak is eleget tudok tenni.

**MGy: A válság egyik nagy „áldozata” az építőipar volt. Cége megérezte az ágazat lejtmenetét?**

**GK:** Igen, sajnos a mi vállalatunkat sem kerülte el a válság. A 2008-2011-es időszak a pályakorrigálás útja volt számunkra. Szerencsére a cég több lábbon áll, ráadásul a termékek felhasználása különböző iparágakban (út/vasútépítés, villamoshálózatok, telekommunikáció, agrár, magasépítés) történik, így a klasszikus „ertesd az erőset, éheztesd a gyengét” üzleti alapelvet kellett többek közt alkalmaznunk a döntéseink során.

**MGy: Hogy látja az építőipar kilátásait? Sokan mondják, ott már vége van a válságnak, elindul újra a fellendülés...**

**GK:** Véleményem szerint az elmúlt években, főként az EU által finanszírozott/társfinanszírozott beruházások adták a fő húzóerőt az építőiparnak. E mellett persze nagy befektetések, főképp az autóiipari szektorból érkeztek hazánkba. A belső piac pozitív jelzései adnak némi optimizmusra okot, de sokkal lassabb ez a felívelés, mint azt reméltük.

”

„Bizonyos ágazatok előbb érezték meg a válság hatását, némelyeket pedig még sodort a lendület a válság kirobbanásakor. A jelenlegi helyzetben a gazdasági igények ütemezik a visszarendeződést, így vannak vállalatok, amelyek korábban tudják kedvező irányba fordítani a vitorlát, vannak, amelyek még a kedvező szél irányát próbálják meghatározni.”

## ONLINE SZOLGÁLTATÁS: INGYENES TANÁCSOK MUNKAJOGBÓL

„A munka világa a kétoldalú megállapodások tükrében” elnevezésű projektjének keretében már online tanácsadói felülettel is segíti az új munka törvénykönyvének értelmezését a legnagyobb hazai munkaadói szervezet.



A Munkaadók és Gyáriparosok Országos Szövetsége (MGYOSZ) munkavállalói szervezetekkel karöltve 2011 óta dolgozik a kollektív szerződések megkötésének könnyítésén. A program most a Norvég Alap „Tisztos Munka és Háromoldalú Párbeszéd” Alaprézének támogatásával létrehozott [www.decentwork.hu](http://www.decentwork.hu) oldallal bővült, melynek neves szakértői munkajogi- és társadalombiztosítási kérdésekben adnak ingyenes tanácsot.

Számos gazdasági szereplőnek okozhat nehézséget a tavaly januárban életbe lépett munka törvénykönyvének értelmezése. Az elmúlt egy év tapasztalatai alapján munkaadói és munkavállalói oldalon egyaránt akadnak értelmezési problémák, az MGYOSZ ezért is tartja fontosnak, hogy tanácsadással segítsen is ezek megoldásában. A Norvég Alap „Tisztos Munka és Háromoldalú Párbeszéd” Alaprézének támogatásával indított programjának keretében az MGYOSZ az MSZOSZ bevonásával már 2011 óta dolgozik a társadalmi egyeztetés megerősítésén. Annak érdekében, hogy hosszú távon is fenntartható eredményeket sikerüljön elérni, az elmúlt években elsősorban az új munka törvénykönyvére kon-

centráltak. Olyan program kialakítására törekedtek, mely segíti a törvénykönyv értelmezését, hogy a munkaadók és munkavállalók egyaránt alkalmazkodni tudjanak a kollektív tárgyalások megváltozott kereteihez. A program bázisát eddig munkajogászok által készített anyagok alkották, melyek pontról pontra mutatják be az érdemi kollektív szerződések megkötését lehetővé tevő szabályokat. „A munka világa a kétoldalú megállapodások tükrében” elnevezésű projektje keretében az MGYOSZ, az MSZOSZ, a Norvég Vállalkozások Szövetsége, az NHO közreműködésével mostantól ingyenesen használható, online tanácsadói felülettel is segíti a munka törvénykönyvének gyakorlati alkalmazását.

Ezen a honlapon dr. Dudás Katalin és dr. Horváth István munkajogi kérdésekben, dr. Lóránt Szabolcs társadalombiztosítási járulékfizetéssel kapcsolatos kérdésekben várja a vállalkozások kérdései, 2014. december 31-ig.

A tanácsadó felület  
pontos elérhetősége:

[http://www.decentwork.hu/index.php/  
tanacsadas](http://www.decentwork.hu/index.php/tanacsadas)

### KÉRDEZZEN, VÁLASZOLUNK!

**Az új munka törvénykönyve elsődleges rendeltetése a tisztességes foglalkoztatás szabályainak megállapítása, a vállalkozás és a munkavállalás szabadságának elve szerint, figyelembevéve a munkáltató és a munkavállaló gazdasági, valamint szociális érdekeit. A napi munka során merülhetnek fel olyan problémák, melyek kezelése a jogszabályok alapján nem egyértelmű. Az MGYOSZ ezért teremtette meg az ingyenes munkajogi konzultáció lehetőségét. Kérdezzenek, a szakértők válaszolnak!**

# VÁLLALKOZÁSOKAT SEGÍTŐ GAZDASÁGI ELEMZŐ ÉS TÁJÉKOZTATÓ SZOLGÁLTATÁS AZ „A MUNKÁÉRT!” PROGRAM KERETÉBEN

Az MGYOSZ a LIGA Szakszervezetekkel és a VOSZ-szal közösen megvalósításra kerülő programjában elindította új, vállalkozókat támogató szolgáltatását, a 2015. augusztus 31-ig 15 alkalommal megjelenő Vállalkozói Hírlevelet.

A Munkaadók és Gyáriparosok Országos Szövetsége egyik legfontosabb feladatának tartja, hogy a több mint 6000 tagját segítse abban, hogy naprakész információk birtokában hozhassák meg akár nemzetközi, akár a hazai piacot érintő gazdasági döntéseiket. A sikeres TÁMOP2.5.3.C-13/1-2013-0001 – „A munkáért!” címet viselő pályázatunknak köszönhetően az elkövetkező időszakban előre láthatóan 15 hónapon keresztül, havi rendszerességgel jelentkezünk a mostanihoz hasonló kiadványokkal.

A Hírlevél összeállítója a KOPINT-TÁRKI Konjunktúrakutató Zrt, mely 2015. augusztus 31-ig járul hozzá a Vállalkozói Hírlevél magas színvonalon történő megjelenítéséhez.

A Hírlevél kizárólag elektronikus úton elérhető az alábbi webhelyen:

**<http://mgyosz.hu/hu/index.php?fo=2&al=6>**

Szintén e projektje keretében készítette el az MGYOSZ Vállalkozói kutatását a GKI Gazdaságkutató Zrt.-vel együttműködve, melynek célja az, hogy az MGYOSZ megfelelően széles felhatalmazást szerezzen érdek-képviselési munkájához az elkövetkező 1 évre, és megismerhesse a magyar vállalkozások véleményét a legalapvetőbb gazdasági környezetet érintő tényezőkről.

Ez a kutatás a Szövetség számára egyedülálló lehetőség és mind hazai, mind nemzetközi szinten végzett, tagok érdekeit szolgáló munkához. A kutatás eredményeit más hazai és nemzetközi elemzéssel egységes szerkezetbe foglalva egy 2014 júliusában megjelenő MGYOSZ Vállalkozói Évkönyvben mutatjuk be az érdeklődők számára.

#### **Bővebb információ és kapcsolat:**

Bálint Adrienn  
balint@mgyosz.hu  
+361-4742045



## SPIE Hungária: Az integrált Facility Management szolgáltató erőteljes startja

**A** HOCHTIEF Facility Management Hungária Kft. 2013. december 6. óta SPIE Hungária Kft. néven folytatja tevékenységét. A HOCHTIEF Részvénytársaság stratégiai átszervezésének következtében részvényei értékesítésre kerültek a francia SPIE csoport részére. A SPIE csoport több mint 37 000 munkavállalóval, 31 országban, több mint 500 telephelyen, 4,6 milliárd éves árbevétellel folytatja tevékenységét.

**A** budapesti székhelyű SPIE Hungária Kft. a műszaki és infrastrukturális Facility Management integrált szolgáltatója. Piaci jelenléte 2002. év elejére elejére nyúlik vissza, s alapítása óta dinamikus fejlődést mutat. A társaság tevékenységében az irodaépületek és bevásárlóközpontok teljes körű üzemeltetése mellett jelentős hangsúlyt kap az ipari ügyfelek részére kínált Facility Management szolgáltatás. Példaként említhető az AUDI, valamint az ELMŰ-ÉMÁSZ társaságcsoport. A SPIE Hungária Kft. az AUDI győri gyárában már a 2000. év óta nyújt műszaki, gazdasági és infrastrukturális facility management szolgáltatásokat, ezen túlmenően az ELMŰ-ÉMÁSZ Társaságcsoport több mint 800 épülete, valamint külső területei üzemeltetési tevékenységének ellátásáért 11 éve felel Magyarországon teljes területén.

**S**zolgáltatásait a társaság megbízás-specifikusan, mindenkor az ügyfelek igényei szerint kínálja. Tevékenységének fókuszja a teljes körű megbízásokon alapul, nagyarányú saját műszaki teljesítéssel.

[www.spie.hu](http://www.spie.hu)

### SPIE GmbH

A SPIE GmbH Németország, Közép-Európa és további német nyelvterületek meghatározó multitechnikai szolgáltatója. Több mint 5000 munkatársával jelenleg 2000 objektum üzemeltetési tevékenységének ellátásáért felel 26 millió m<sup>2</sup>-nyi területen.

Teljes körű megoldásai 3 fő részre tagolódnak: épület- és ingatlanszolgáltatások, üzemi folyamatokkal és berendezésekkel összefüggő szolgáltatások, valamint elemzések és koncepciók. Mindezekon kívül a SPIE GmbH és leányvállalatai hűtő- és fűtőrendszerek, sűrített levegő, villamosenergia, világítás és víz termeléséhez és elosztásához szükséges rendszerek üzemeltetését, optimalizálását és kezelését látja el. Ehhez a társaság megfelelő finanszírozási megoldásokat is kifejlesztett. A SPIE GmbH mindezekon keresztül megvalósítja partnerei részére az üzemeltetési költségek csökkentését és évente 100 000 tonnával mérsékli a szén-dioxid-kibocsátást.

[www.spie.de](http://www.spie.de)

### SPIE S.A.

Az energia- és kommunikációs szolgáltatások független európai piacvezetőjeként a SPIE a közigazgatási és egyéb partnerei részére kifejleszti, létrehozza, üzemelteti és karbantartja az energiatakarékos és környezetbarát berendezéseket. 2013-ban a SPIE 31 országban, közel 500 telephellyel és 37 000 munkatárssal 4,6 milliárd EURO árbevételt ért el. Ezen árbevétel négy stratégiai üzleti területre tagolódik: energia, épülethatékonyság, smart city és ipari szolgáltatások. A társaság 298 milliós adózás előtti nyereséget ért el.

[www.spie.com](http://www.spie.com)

[www.myspie.eu](http://www.myspie.eu)

# INNOVÁCIÓFEJLESZTÉS: ÚJ SZABÁLYOK A GYORSÍTÁSRA

Új uniós szabályok jönnek annak érdekében, hogy a K+F+I tevékenység nagyobb lendületet kapjon az Európai Unióban. Ma már nem vitás, a szellemi megújulás a versenyképesség záloga.



## EZ A CÉL

**Az EU jelenleg gazdasági össztermékének mintegy 2 százalékát fordítja K+F+I tevékenységekre. Ha ez a beruházási arány elérné a 3 százalékot, az Unió utolérné e tekintetben az Egyesült Államokat és Japánt.**

**A** kutatási és fejlesztési tevékenységek fellendítését célzó szabályozás reformjával az Európai Unió a jövőben meg kívánja könnyíteni a kormányok számára a vállalkozások támogatását.

A reform egyik elsődleges célja, hogy az erőforrásokat azoknak az állami (kormányzati) támogatásoknak a kivizsgálására lehessen összpontosítani, amelyek a leginkább hátrányosak lehetnek a versenytársak számára.

## NAGYOBB MOZGÁSTÉR

A jövőben a vállalkozások a tevékenységek szélesebb köréhez különféle típusú és magasabb összegű támogatást kaphatnak anélkül, hogy terveiket az uniós hatóságok előzetes vizsgálatnak vetnék alá.

Az új, liberalizált szabályozás értelmében a tagállamoknak a becslések szerint mindössze az állami támogatások 10–25 százalékát kell majd bejelenteniük a Bizottságnak a jelenlegi mintegy 40 százalék helyett – miután jelentősen csökken a hivatalos bejelentési kötelezettséget magával vonó feltételek száma.

A jelenlegi kormányzati támogatások mintegy háromnegyede, illetve az állami szubvenciók mintegy kétharmada mentesül majd a Bizottság felé fennálló bejelentési kötelezettség alól – és ugyanennyivel csökkennek a cégekre, a nemzeti közigazgatásra és magára az EU-ra nehezedő adminisztratív terhek. Ennek fejében a tagországok kötelesek lesznek az inter-

neten közzétenni minden olyan – állami szervek által vállalkozásoknak nyújtott – pénzügyi támogatás részleteit, amelyek értéke meghaladja az 500 ezer eurót. Így a többi ország, a vállalkozások és a közvélemény is nyomon követheti, hogy milyen állami támogatásban részesül a gazdaság az EU különböző országaiban.

## GAZDASÁGÉLÉNKÍTŐ HATÁS

Az új szabályozás rugalmas lehetőségeket biztosít a tagállamoknak, hogy beruházásokkal segítsék, például innovációs klaszterek létrejöttét, a széles sávú infrastruktúra kiépítését, vagy a kulturális örökség megőrzését, feltéve, hogy a támogatás egyértelműen munkahely-teremtési, illetve versenyképesség-javító célzatú.

A remények szerint e reformoknak köszönhetően 2020-ra akár 50 százalékkal nőhetnek Európa K+F és innovációs ráfordításai. Ezek a ráfordítások másrészt segítenek a vállalkozásokat abban, hogy új termékekkel álljanak elő és új munkahelyeket teremtsenek.

A július 1-jétől hatályos reform a versenyjogi ügyek határozathozatali eljárásainak felgyorsítását szolgáló nagyobb intézkedéscsomag része. Az elmúlt néhány évben számos egyedi rendelkezés született a különféle szektorok – köztük a vidékfejlesztés, a kockázatfinanszírozás és a repülőterek – támogatási szabályaival kapcsolatban.

**EB Magyarország**

# A geopolitikai bizonytalanságok felgyorsították az új **energiabiztonsági stratégia** kidolgozását

Új európai energiabiztonsági stratégia kidolgozását sürgeti az Európai Bizottság. A koncepció főbb sarokpontjai: a külső energiabeszerezés diverzifikálása, az energetikai infrastruktúra korszerűsítése, az uniós belső energiapiac megvalósítása és az energiatakarékosság. A jelenlegi geopolitikai környezet és az EU importfüggősége gyors, ám stratégiailag végig gondolt megoldásokat tesznek szükségessé.

**A** geopolitikai fejleményekre tekintettel az EU intézkedéseket javasol az energiaellátás biztonságának garantálására. Mint ismert, az EU importból fedezi energiaszükségletének 50%-át, ami azt jelenti, hogy ki van szolgáltatva a határain túl zajló történéseknek, politikai fejleményeknek. A gázellátás különösen veszélyeztetett ebből a szempontból: míg a külföldről importált kőolaj nagy része tengeri úton érkezik, a földgáz csővezetéseken kerül az Unió tagállamaihoz. Ezért rövid távon nagyon nehéz alternatív szállítót és útvonalakat találni.

Az EU már korábban is tett lépéseket az energiaellátás biztonságának javítására, miután 2006 és 2009 telén ideiglenesen szünetelt, illetve akadozott a földgázszállítás. Az orosz földgáz tranzitországának számító Ukrajnában kialakult válság azonban világossá tette, hogy még sok a tennivaló az ellátásbiztonság javítása terén.

Az új stratégia nagy hangsúlyt helyez a nemzeti energiapolitikai döntésekkel kapcsolatos koordináció, valamint a külső partnerekkel folytatott tárgyalások során mutatott egységes szándék szükségességére. A Bizottság a 2009-es gázválság óta megvalósított eredményekre alapozza koncepcióját. A bizottsági javaslatokat – köztük az idei tél energiaellátásának folyamatosságát biztosító intézkedéseket – az állam-, illetve kormányfők a június 26-27-i Európai Tanács ülésén vitatják meg. A Bizottság a téli folyamatos ellátás biztosítása érdekében átfogó kockázatelemzést kezdeményez (stresszteszt).

Ezek keretében a földgáz-ellátási zavarok szimulációjára kerülne sor regionális, illetve uniós szinten. A stressztesztet azt modellezzik, hogyan tudja kezelni az energetikai rendszer az ellátásbiztonság kockázatait. Eredményeikre alapozva fejlesztenék ki a készenléti terveket és hoznák létre a szükséges biztonsági mechanizmusokat. Ez utóbbiak magukba foglalhatják a földgázkészletek növelését, a gázkereslet tüzelőanyag-váltással való csökkentését (elsősorban a fűtés esetében), készenléti infrastruktúra kialakítását – például a kétirányú áramlási lehetőségek megvalósításával – és a meglévő energiabiztonsági tartalékok megosztását.

## JAVASLATOK

Az ellátás biztonságával kapcsolatos közép- és hosszú távú kihívások kezelésére a Bizottság a következő főbb területeken javasol fellépéseket:

A **belső energiapiac** megvalósítása és a hiányzó összekötő infrastruktúrák kiépítése létfontosságú ahhoz, hogy az EU gyorsan reagálni tudjon az esetleges ellátási zavarokra, a szükségleteknek megfelelő módon és irányokba biztosítva az energiaáramlást az egész Unióban. Hat uniós ország földgázellátása például teljes egészében Oroszországtól függ. Ha az ellátásbeli zavarok esetén más tagállamokból könnyen és gyorsan lehetne energiát szállítani ezekbe az országokba, csökkenne az utóbbiak kiszolgáltatottságát. A Bizottság 33 olyan infrastruktúra-projektet azonosított, amelyek az EU energiabiztonsága szempontjából kritikusak.

## BARROSO: SEBEZHETŐEK VAGYUNK

**„Az EU a 2009-es gázválság óta sokat tett azért, hogy növelje az energiabiztonságát. De el kell ismernünk, továbbra is sebezhetőek vagyunk. Az Ukrajna körüli feszült helyzet újra emlékeztet bennünket erre. Ha figyelembe vesszük, hogy összességében az Unió energiainport-függősége meghaladja az 50%-ot, muszáj további lépéseket tennünk. A Bizottság átfogó stratégiát tett le az asztalra, melyet az EU vezetői júniusban fognak megvitatni. Számítok erőteljes támogatásukra, hiszen az energiabiztonság növelése mindannyiunk közös érdeke. Az energiabiztonság kérdésében egy álláspontot kell képviselnünk és egységesen kell fellépnünk” – hangsúlyozta az Európai Bizottság elnöke, José Manuel Barroso.**

## GÜNTHER OETTINGER: KONKRÉT TETTEK KELLENEK

„Erős és szilárd partner-  
ségekre törekszünk nagy  
szállítókkal, de el kell kerü-  
nünk, hogy politikai és  
kereskedelmi zsarolás  
áldozataivá válhassunk. Az  
EU-ra és tagállamaira is szá-  
mos feladat vár a saját háza  
táján: először is együttesen  
nagyobb szolidaritást kell  
vállalnunk a kiszolgáltatot-  
tabb helyzetben lévő tagál-  
lamokkal. Meg kell valósíta-  
nunk a belső energiapiacot,  
korszerűsíteni kell infra-  
struktúránkat, növelnünk  
kell az energiahatékonysá-  
got és jobban ki kell akná-  
zunk saját energiaforrá-  
sainkat. Emellett pedig fel  
kell gyorsítani a külső ener-  
giaszállítók diverzifikációját  
is, különösen a földgáz  
esetében. Itt csak a konkrét  
tettek segíthetnek” – mond-  
ta Günther Oettinger ener-  
giaügyi biztos.

Ezen túlmenően a Bizottság javasolja, hogy a kiépített villamosenergia-kapacitások összekapcsolódási szintjét 2030-ig 15%-ra növeljék, figyelembe véve a költség szempontokat, illetve az érintett régiók közötti kereskedelmi potenciált is. (A tagállamok korábban elkötelezték magukat amellet, hogy 2020-ig 10%-os összekapcsolási rátát valósítsanak meg.)

**Diverzifikálni kell a szállító országokat és útvonalakat.** 2013-ban az uniós gázimport volumenének 39%-a Oroszországból, 33%-a Norvégiából és 22%-a Észak-Afrikából (Algériából és Líbiából) származott. A megbízható partnerekkel meglévő kapcsolatok fenntartása mellett az EU új partnerországokkal is fel kívánja venni a kapcsolatot és új ellátási útvonalakat akar kiépíteni, például a Kaszpi-medence régiójában a Déli Gázfolyosó meghosszabbítása révén, illetve a Földközi-tengeri földgázszállítási csomópont és a cseppfolyósított földgázszállítás fejlesztésével.

**A készenléti és szolidaritási mechanizmusokat** és a kritikus infrastruktúra védelmét meg kell erősíteni. A Bizottság ennek figyelembe vételével felül fogja vizsgálni például a földgázellátás biztonságáról szóló rendelet rendelkezéseit és végrehajtását is.

**A belső energiatermelési kapacitásokat** növelni kell: többek között folytatni kell a megújuló energiaforrások fejlesztését és a fosszilis tüzelőanyagok fenntartható kitermelését. Európa energiatermelése 1995 és 2012 között csaknem 20%-kal csökkent, de a fosszilis tüzelőanyagok fenntartható kitermelése és a megújuló energia felhasználásának növekedése révén ez a tendencia megfordítható.

Egységes álláspontot kell képviselni a **külső energiapolitikai kérdésekben** és javítani kell a nemzeti energiapolitikák közötti koordinációt is. A Bizottság szeretne idejekorán tudomást szerezni a harmadik országokkal tervezett kormányközi megállapodásokról, amelyek hatással lehetnek az energiaellátás biztonságára. Emellett örködni fog afölött, hogy az EU területén megvalósuló minden ilyen jellegű megállapodás és infrastrukturális projekt maradéktalanul megfeleljen a vonatkozó uniós jogszabályoknak.



Tovább kell dolgozni az energiatechnológiák fejlesztésén.

Növelni kell az **energiahatékonyságot**. Miután az épületek felelősek energiafogyasztásunk 40%-áért és földgázfelhasználásunk egyharmadáért, az építőipari ágazatra e tekintetben kulcsszerep hárul.

## ELŐZMÉNYEK

A közelmúlt politikai eseményei Uniószerte aggodalmat keltettek azzal kapcsolatban, hogy a jövőben is biztosítható lesz-e az energiaellátás folyamatossága és az árszintek stabilitása. A 2014. márciusi Európai Tanács alkalmával a Bizottság ígéretet tett arra, hogy részletes tanulmányban foglalkozik az európai energiabiztonsággal, és átfogó tervet készít az uniós energiafüggőség csökkentésének lehetséges módjairól. Az ebből megszülető következtetéseket és javaslatokat az Európai Tanács június 26-27-én fogja megvitatni.

Egyik oldalról a világ folyamatosan növekvő energiakereslete 2030-ra várhatóan 27%-kal meghaladja a jelenlegi szintet. A másik oldalról az EU belső energiatermelése 1995 és 2012 között közel egyötödével zsugorodott. Az EU jelenleg energiaszükségletének több mint 50%-át külső szállítóktól szerzi be: 2012-ben az EU-ban felhasznált kőolajnak közel 90%-a, a földgáznak 66%-a, a szilárd tüzelőanyagoknak pedig 42%-a importból származott, ami naponta több mint 1 milliárd euróba kerül.

# Munkahelyi egészségvédelem: stratégiai keret határozza meg az uniós célkitűzéseket

A munkakörülmények javítását és a munkahelyi balesetek számának csökkentését célozta meg erőteljesebben az Unió. Évi több mint 3 millió ember szenved súlyos munkahelyi balesetet Európában, és négyezren halnak meg ilyen balesetek következtében. (Súlyosnak azok a munkahelyi balesetek minősülnek, amelyek több mint 3 nap munkakiesést okoznak.)

**A**z EU-ban élő több mint 217 millió munkavállaló munkával kapcsolatos balesetekkel és foglalkozási megbetegedésekkel szembeni jobb védelme érdekében az Európai Bizottság ismertette a munkahelyi egészségvédelemről és biztonságról szóló 2014–2020-as új stratégiai keretet, amely meghatározza a munkahelyi egészségvédelemre és biztonságra vonatkozó legfontosabb kihívásokat és stratégiai célkitűzéseket, valamint ismerteti a kulcsfontosságú intézkedéseket és a célkitűzések elérését szolgáló eszközöket.

## HÁROM KIHÍVÁS

A stratégiai keret három fő kihívást nevez meg a munkahelyi egészség és biztonság terén:

1. Javítani kell a meglévő egészségügyi és biztonsági előírásokat, elsősorban azért, hogy megerősítik a mikro- és kisvállalkozások arra vonatkozó kapacitását, hogy hatékony és eredményes kockázat-megelőzési stratégiákat vezethessenek be;
2. Javítani kell a foglalkozási megbetegedések megelőzését azért, hogy behatóbban foglalkoznak az új és jövőbeni kockázatokkal, anélkül azonban, hogy elhanyagolják a már meglévő kockázatok;
3. Figyelembe kell venni az uniós munkaerő előregedését.

## HÉT INTÉZKEDÉS

A stratégiai keret e kihívásokat egy sor, az alábbi hét kulcsfontosságú célkitűzés keretében végrehajtandó intézkedéssel kívánja kezelni:

1. A nemzeti egészségügyi és biztonsági stratégiák további erősítése, például a szakpolitikák összehangolása és az egymástól való tanulás révén.
2. Gyakorlati támogatás nyújtása a kis- és

mikrovállalkozásoknak, hogy jobban meg tudjanak felelni az egészségügyi és biztonsági szabályoknak. A vállalkozások technikai segítségnyújtásban részesülhetnek, és olyan gyakorlati eszközöket használhatnak, mint például az online interaktív kockázatértékelés (OiRA). Ez egy olyan internetes platform, amely ágazatspecifikus kockázatértékelési eszközöket bocsát az érdeklődők rendelkezésére.

3. A tagállamok jogérvényesítő erejének javítása egyebek között a nemzeti munkaügyi felügyelőségek teljesítményének értékelése révén.

4. Amennyiben szükséges, a meglévő szabályozás egyszerűsítése a szükségtelen adminisztratív terhek kiküszöbölése érdekében, megőrizve ugyanakkor a munkavállalók egészségének és biztonságának magas szintű védelmét.

5. Az európai munkaerő előregedésével kapcsolatos problémák megoldása és a foglalkozási megbetegedések megelőzésének javítása a már meglévő, illetve az új kockázatok – mint például a nanoanyagok, a zöld technológia és a biotechnológiák – kezelése érdekében.

6. A statisztikai adatgyűjtés javítása annak érdekében, hogy megbízhatóbb információk álljanak rendelkezésre, emellett pedig megfelelő ellenőrzési eszközök kidolgozása.

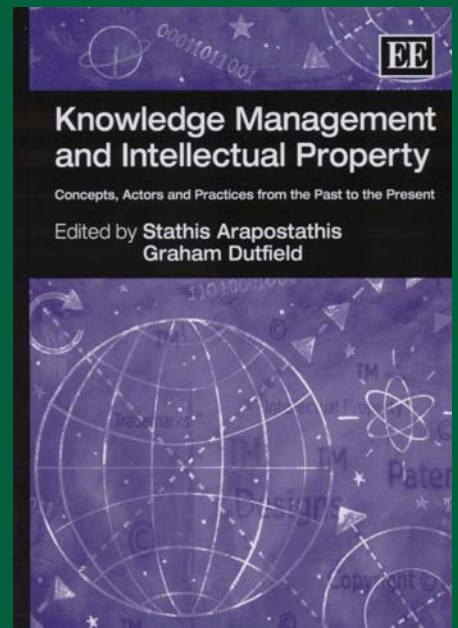
7. A nemzetközi szervezetekkel (például a Nemzetközi Munkaügyi Szervezettel, ILO, az Egészségügyi Világszervezettel, WHO és a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezettel, OECD), és más partnerekkel folytatott együttműködés erősítése a balesetek és a megbetegedések csökkentése, valamint a munkakörülmények javítása céljából. **EB Magyarország**

## ELŐZMÉNYEK

**Az új stratégiai keret az EU 2007–2012-es munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági stratégiájára épül, amely különösen ahhoz járult hozzá, hogy a három napot meghaladó hiányzáshoz vezető munkahelyi balesetek száma 27,9%-kal csökkent az EU-ban. Az akkori stratégia közös együttműködési keretet biztosított és közös irányt határozott meg. Ma már 27 tagállam rendelkezik a munkahelyi biztonságra és egészségvédelemre vonatkozó nemzeti stratégiával. A 2007–2012-es munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi stratégia értékelésének eredményei megerősítették, mekkora jelentősége van egy uniós stratégiai keretnek a munkahelyi biztonság és egészségvédelem terén tett szakpolitikai intézkedéseknél.**

# A TUDÁSMENEDZSMENT AZ EGYIK LEGFONTOSABB GAZDASÁGI ERŐFORRÁS

A gazdálkodásban versenyelőnyre kovácsolható tudás a legfontosabb termelési tényezővé lett, s gazdasági jelentősége folyamatosan növekszik. Fontosabb a pénznél, mert ahhoz sokkal több forrásból hozzá lehet jutni, mint speciális tudáshoz. Ez a könyv a tudás menedzseléséről szól.



Az élvonalbeli, s az oda igyekvő cégek vagyonának nagy hányadát a szellemi vagyonuk (IP) adja. A kritikus kérdés: a szabályozás hogyan ossza meg az IP-használóknak a piaci szereplők és a társadalom között.

Ez a könyv újszerű betekintést ad a tudásmenedzsment fejlődéstörténetébe. Bemutatja a megközelítések sokrétűségét. E spektrum egyik végét a törvényekre támaszkodó stratégiák jelentik, amelyek általában az IP jogi oltalmának, különösen a szabadalmi oltalomnak a kiaknázásán alapszanak. Másik végén azok állnak, akik azt használják fel, hogy az értékes tudás birtokosai – akár elismeri őket a jog tulajdonosként, akár nem – olyan gyakorlatokhoz folyamodhatnak, amelyek révén biztosan az ellenőrzésük alatt tarthatják e tudást. Része ennek az üzleti titokként őrzés, s az üzleti titok jogi védelme is. Nyilvánvaló, hogy a tudásmenedzsment sikeressége a választott gyakorlatok hatékonyságától függ. Kiemelést érdemel viszont, hogy az utóbbiakra hatással van az üzletileg hasznosított innovációk változó és fejlődő kultúrája – amelyre viszont hatnak ezek a gyakorlatok is –, a törvényi és szabályozási környezet által kínált lehetőségek, és a morális gazdaság szerepe vagy hiánya e kultúra alakításában.

STATHIS ARAPOSTATHIS,  
GRAHAM DUTFIELD  
(szerk.)

## Knowledge Management and Intellectual Property Concepts, Actors and Practices from the Past to the Present

Tudásmenedzsment  
és szellemi vagyon  
Fogalmak, szereplők,  
gyakorlatok múlttól jelenig

Edward Elgar, 2013

Az élenjáró technológiák elterjedésének kiemelkedő gazdasági és társadalmi jóléti súlya miatt az IP menedzselése folyamatosan magára vonja a jogtudósok, filozófusok, gazdasági elemzők, innováció kutatók és a gazdaságpolitika alakítóinak figyelmét. Jelentős vita folyik ipari, kormányzati és tudományos körökben, mi a legjobb tudásmenedzsment az innovációvezetete növekedés előmozdítására, és miként támogatható a közérdeknek megfelelő hatékony menedzsment. Ezek a viták elkerülhetetlenül kiterjednek a szellemi tulajdonra vonatkozó szabályok és politikák alkalmazási módjaira, s az oltalmi jogok paradox természetére is – idézzük a szerkesztők bevezetőjét összegezve, amiből jól érzékelhető a négy témakörbe sorolt 14 tanulmányból álló kötet tartalma. Az **első** témakör különböző ágazatokban vizsgálja a tudásmenedzsment és az innovációs kultúra viszonyát. A **második** az érdekelt egyének és a jogi-intézményi környezet kapcsolataiban vizsgálja e menedzselést. A **harmadik** az IP-kultúrák és a tudásmenedzsment fejlesztését és formálását elemzi az ipar- állam – felsőoktatás és tudományos kutatás összefüggésrendszerben. A **negyedik** a technikai tudományok és a globális IP-rezsimek kapcsolatának történelmi alakulásáról ad képet.

Dr. Osman Péter